

KDY 1/2 JSEM BYL MLÁD ...

Ášter 1/2, 29 b 1/2 2022

Nic jsem nesl-bil, ale pokus-m se o seps-in- p 1/2-b-hu, kter 1/2 se odehr-il tak v -jedes-it 1/2ch letech, tedy sp-Á; na p 1/2elomu t-ch -œvyda 1/2en 1/2ch - -jedes-ittek. Byl jsem tehdy mlad 1/2, nezku-ien 1/2 a taky tro-ku vykulen 1/2 u-e jeden -œzapomn-tliv 1/2 - referent u- - zas-ihl do dal-ia-ho -ivota t-m, -e mi - a hlavn- m 1/2m rodi-m, ne -e mnou podan-; p 1/2ihl-;ka k u-en- se na radiomechanika, nem- -e b 1/2t akceptov-ina.

Pro-? proto-e provozovna podniku, kde se opravovaly televize a r-dia, byla p 1/2evzata jin 1/2m podnikem. A hlavn-, -e ten si ponech- jenom st-;vaj-c- zam-stnance, a nov- zam-stnance, respektive u-n-, -e -dn- nep-ij-maj-. Ozn-imit mi to v-as a v dob-, kdy jsem je-it- m- jakousi mo-nost se poohl-dnout po jin- firm-, kde bych m- mo-n-; je-it- -anci se uchytit, se jim v-jak -žnepoda-ilo -œ. Jejich ozn-imen-, jak to tedy vlastn- je, p 1/2i-;lo n-kdy v polovin- -ervence. P 1/2esto-e se m-j otec sna-il napravit tuto chybu zaslou-en-oh soudruha referenta podmaz-in-m soudruky spolu-a-ky, kter-; pracovala jako sekret-;ka u vedouc-ho na odboru pracovn-ch sil, se to u-e nepoda-ilo zm-nit. Ona mi sice jak-si m-sto sehnala, ale pot-ebovala k tomu tu p 1/2ihl-;ku, kterou tomu prvn-mu podniku odeslala moje -jkola. A -t-ta d-lal a skuhral kdekoli, nezada-ilo se, p 1/2ihl-;ku jsme zp-;tky nedostali. Nakonec to dopadlo tak, -e jsem p 1/2eci jen musel prvn-ho z-;i- nastoupit, ale za-azen- nebylo v-bec z-;eteln-, ani jasn-. Pr- se m-; otev- -t n-jak-; nov-;i, v 1/2vojov-; d-lna, specializovan-; na prototypy a vyn-;lezy.

Jen-e, ne-e k tomuto do-;lo, byl jsem po-;d jen jak 1/2si mal 1/2 poskok a strkali si m- tam, -i onam, jako tu horkou bramboru. Tak-e jsem t-eba je-it- jako kluk-u-e, d-lal na -œevolverech- (automatizovan 1/2 soustruh), jin 1/2ch obr-;b-;ch stroj-;ch (fr-zy, vrta-ky apod.), taky jsem sestavoval dohromady r-zn-; m-;idla, kter-; se tam tehdy vyr-;b-la. Poznal a nau-il se i vystru-ov-in-, -ez-in-; z-;vit-, lapov-in-, kalen-, popou-it-n-, sycen- krevn- sol- a uhl-kem, a je-it- n-kolik dal-;ch v-c- a -kon-, kter-; byly velmi v rozporu s u-ebn-mi sm-rnicemi a postupy, tenkr-;t po-;adovan-; ministerstvem -;kolstv- a nauky, pro prvn- ro-n-ky u-en- v oboru stroj-; z-;me-n-k.

Nakonec to bylo to nejlep-;, proto-e jsem se nau-il za tu dobu tolik v-c-, co bych se v -žseri-zn-m u-en- -œ nem-;l -anci nau-it.

Mus-m se taky p 1/2iznat, -e jsem mohl jednou p 1/2ij-t i o -ivot, kdy-e jsem se na soustruhu pokou-;jel -œo-;mírglovat-œ ocelovou ty-;i, asi 1,5 cm v pr-m-ru, kterou jsem upnul do skl-;idla soustruhu a jej- v-t-; - -;st, kter-; je-it-; asi 1,5 metru vy-uhovala ze zadn- -;sti, jsem se pokou-;jel -œojet-œ smirkov 1/2m pap-rem. Jakmile jsem malinko v-c p 1/2itla-il, tak se ty-; vych 1/2lila ze st-;medu a vlivem odst-;div-œ s-ly a rotace se ohnula -! A - po-;d rotovala, i v tom ohnut-;m stavu. Nejsp-; -;i asi -lekem, kdy-e se ta ohnut-; ty-;ka okam-;it-; zabo-;mila do zdi, ze kter-; vytloukla nejen om-tku, ale i kusy cihly, jsem instinktivn- rychle uhnul, a vyhnul se tak z-;sahu ty-; - p 1/2-mo do hlavy.

Odesly to jenom moje mont-;rky a ko-;ile, a z-;skal jsem men-; - -r-;m na prsou.

Tak-e od t-to chv-le jsem byl prohl-;ien za nebezpe-n-oh a museli m-; hl-dat. Za trest jsem pak musel d-lat dal-; r-zn-œ -koly a v-;ci, kter-; mi ob-as ne-ily moc pod nos. Tak jsem byl taky jednoho dne p 1/2id-;len jako pomocn-k, nejhor-;mu -œed-;monovi-œ v podniku - -dr-;b-;i Franzovi, kter-; o sob-; prohl-;oval, -e um- v-;jechna -mesla, v-;etn-; zlatnick-oh i pas-;sk-oh.

V t© mal© firmice byla taky

jaksi autodoprava, tou dobou tam měli několik ojetin, kter© už¼ v dosti pokroilm věku dosluhovaly svůj ¼ivotn- úděl. Byly to vtjinou njklky, kter© se pynily sv¼m mljdm někdy za prvé- republiky, a kter© po celodenním pachtění, potmbovaly potmdn umí½t. To se bn provádělo na malém njdvom- firmy, kde pmmo uprostřed byla vpusť, tedy kanil, kudy odtékala pinav voda a p-sek. Jenže - d-ky jlendrinu instal nedodržení- pmedpis- tehdejší- státní- normy, byla tam t¼ svedena odpadní- roura WC z pmilehl budovy.

Poněvadž¼ Franz samozem věděl, ¼e je zichod, vlastn roura z něho, zavedena do t© odpadní- jachty pro vpusť na njdvom, pokoujel se nějak zvenčí- zichod uzavm-t, aby ho nemohl v době opravy někdo pou¼it, když¼ už¼ byl povmen okolem tuto nepm-jemnost nějak zapravit. Ale - jaksí to nejlo. Tak jenom pmilepil na dveme ceduli s nápisem, ¼e se zichod nesmí- pou¼-vat, poněvadž¼ prjv teď dochází- k jeho oprav.

K potmbnmu itn- odpadní-ho potrubí- ze zichodu (ale i t© jachty, kde se za delj- dobu nashromj¼dilo tolik p-sku, ¼e prjv ten napojen½ zichod už¼ nemohl plnit svoji funkci), byl nejvyj- as. Roura ze zichodu byla totln zablok a vjechno měl spravit Franz œvjeuml. M mu dali k ruce.

Vlastn jsem měl za okol odnjjet kousek stranou k½ble pln© p-sku, kter© on s velik½m odhodláním a cele zabomen do t© odporn© odpadní- jachty, plnil.

Když¼ už¼ odpadní- roura, co vedla pm-mo ze zichoda, byla docela odkryt, a Franz si chtěl na moment odrknout, jst½, velice povdom½ a nepm-jemn½ zvuk mu oznamoval, ¼e se bl-¼- urit œzsilkaœ zichodovou rourou. Jeho reakce byla docela adekvtn: na cel© kolo od plic zamval: œKterj p-a negramotnj tam vlezla, to neumj debile -st?!œ

V o-ch měl zlost a velk© odhodlání-, vynit a pkn semvat toho odvíjí¼livce, kter½ nedbj jeho pokynů. Jenže, dveme se pomaloučku otevmely, velice milj a pmepknj tvjmika z nich jukla malinko ven, s velice provinil½m a zardl½m v½razem ve tvjmikkouc, ¼e už¼ to nejlo dle vydr¼et, ¼e musela tu potmebu vykonat a pou¼-t tenhle zichod, neboť ostatn- byly obsazen©.

A œ" velkj promna! Franz se nadmnul jak nadr¼en½ holub a pravil: œAle, ale, Jarmilko, to jste byla vy? No, vy mějte ale moc pkn© hovnko, takov© zlatohnd©, skoro jakoby nugtovlœ Jarmilku to asi moc nepotjilo, a jakmile okoukla situaci kolem, hlavn, ¼e na bl-zku nejsou ¼dn- diváci, tak se okam¼it sv¼mi cupitav¼mi kr vzdjlila z m-sta provinn-.

Nu¼, tak to byla jedna z m½ch vzpomínek z mljd-, kdy jsem se za-nal seznamovat se světem dospl½ch a sám se taky jaksí œokmesjvalœ. Pm-j bych si mohl taky vzpomenout na to, jak star½ Mánek œobrjlœ pm- sv© odpolední- (sp-je non-) jicht, jednu docela pěknou ¼enskou, ale stejn asi potvoru, na hoblovce. Jestli někdo znjte rozdíl mezi jepinkem a hoblovkou, tak asi v-te, o čem by mohla b½t me. U jepinku se pohybuje n¼, u hoblovky je to obrobek. Ale ten pravideln½ a dostaten½ pohyb stolu, na kterm je upevněn ten œobrobekœ, se děj nastavit na určitou dlku a taky rychlost... No, uvidí-me, tak tmeba pm-j...

ZDENSK